

си положеніе. Тогазь той раздѣля жицы-тѣ до дѣто една-та отъ тѣхъ съвършенно раздѣли една-та звѣзда, а шжкъ друга-та жица мине прѣзь центра на втора-та звѣзда и забѣлѣзва разстояніе-то на съотвѣтствующа масшабъ. Съ тѣзи двѣ наблюденія са опредѣлява положеніе-то и разстояніе-то на два-та члена на двойна-та звѣзда. Точность-та, коя-то са достига въ това дѣло, е таквазь, що-то най-малкы-тѣ движенія не могатъ да избѣгнхтъ открытіе-то. Ако звѣзды-тѣ са отдѣлятъ една отъ друга толкозь полетка, що-то да сж потрѣбны единъ милионъ години за да могатъ да извършватъ обыкаленіе-то си на небе-то, то и тогазь движеніе-то имъ бы са открыло въ половинъ година!

Бессель, при помощь-та на единъ аппаратъ по-чувствителенъ отъ колко-то горнія, и по-добрѣ приспособенъ за цѣль-та, макаръ нѣколко и да са отличавалъ отъ него, още веднажъ подновилъ изслѣдваніе-то върху недостѣпныя параллаксъ на неподвижны-тѣ звѣзды. Голѣмыя-тѣ му инструментъ, нарѣченъ **хелиометръ**, былъ въздигнхтъ на 1829 год., но по много причины и по нѣкои несполучливы опытанія, Бессель отложилъ главны-тѣ си дѣйствія до Августа 1837 год. Три важны причины го побудили да избере 61-та звѣзда на Лебеда, като звѣзда, подъ коя-то той са рѣшилъ, да прави свои-тѣ наблюденія. Първо, тя имала много **собственно движеніе**, кое-то показвало, че тя е една отъ най-близкы-тѣ до насъ неподвижны звѣзды. Второ, двойственныя-тѣ ѳ характеръ я правялъ особено годна за инструмента на Бесселя. Третьо, страна-та, въ коя-то са намѣрва 61-та звѣзда на Лебеда, съдържа едно голѣмо число дребны звѣздны точки, близкы до тѣзи двойна звѣзда, и кои-то прѣдставляватъ чудны неподвижны точки, къмъ кои-то относителны-тѣ движенія на двѣ-тѣ съставны звѣзды, прѣдзначены за измѣреніе, могатъ да са отнасятъ.

Съ тѣзи прѣимущества и съ помощь-та на единъ великолѣпенъ инструментъ, Бессель наченхлъ свои-тѣ наблюденія. Той измѣрилъ разстояніе-то отъ центра на линія-та, коя-то съединява двѣ-тѣ звѣзды, до двѣ малкы звѣздны точки, кои-то му служили като точки за сравненіе. Този родъ наблюденія са повтаряло всяка ношь, кога-то звѣзды-тѣ были видимы, отъ срѣда-та на Августа 1837 год. до края на Септемврія 1838. Всичкы-тѣ тѣзи наблюденія были поправены, отъ всяка възможна позната погрѣшка, тѣй що-то ако са покаже нѣкоя забѣлѣжима промѣна, тя трѣба да са отдаде на параллакса.

Слѣдъ много внимателны и сложны изслѣдванія, захванало да са показва едно измѣненіе, кое-то растяло и са سماлявало съвършенно тѣй, както паралактическо-то измѣненіе трѣбало да расте и да са سماлява. Періодъ-тъ на тѣзи измѣненія былъ точно равенъ на една година, и въ всички особености имало точно съгласіе съ измѣненія-та, кои-то произлѣзвали отъ параллакса. Но тѣзи измѣненія были толкозь малкы, що то Бессель са двоумилъ.

Наблюденія-та были повторены и въ слѣдующа-та година. Резултаты-тѣ излѣзли сжщы-тѣ, и напрѣжны-тѣ величины са подтвърдили. Наблюденія-та на третя-та година, като дали сжщы-тѣ величины, отстранили сѣко сжмѣніе, и великыя Кѣнигсбергскыя философъ объявилъ на свѣта,